

राष्ट्रीय एकात्मता आणि धम्म प्रवर्तन

प्रा. डॉ. अरविंद सोनटके

प्रस्तावना-

ख्रिस्तपूर्व सहाव्या शतकात वैदिक धर्म अतिशय गुंतागुंतीचा बनला होता. यज्ञसंस्थेला अकारण महत्त्व प्राप्त झाले होते. वैदिक धर्म सामान्य जनतेला समजेनासा झाला होता. त्याकाळात मगध, कोसल, या प्रमुख राजसत्तांचा आपआपसात नित्य संघर्ष होता. समाजाच्या धर्मिक जीवनात वैदिक धर्माच्या संहिता व उपनिषदे यातील दोन अवस्था संपून कर्मकांड, वर्णश्रम भेद यावर आधारलेली तिसरी अवस्था सर्वं दृढमुल झाली होती. देवतांना प्रसन्न करुन आपले जीवन सुखमय करण्यासाठी यज्ञयागात पशुहत्येचे प्रमाण सर्वं वाढले होते. बुद्धाच्या उदयापूर्वी उपनिषदाचे अद्वैत तत्त्वज्ञान, पंचराताचे द्वैत तत्त्वज्ञान, कपिलाचे निरोश्वरवादी सांख्यमत इत्यादी विविध मते विद्वानांच्या चर्चेचा विषय झाली होती. परंतु बुद्ध दर्शनाने एक नैतिक व्यवस्था प्रस्थापित केली.

बुद्ध धर्माने भारतीय इतिहासात पहिल्यांदा शील व सदाचार खन्या अर्थाने प्रस्तापित केला. हे दोन्हीतत्व आजही तेवढीच उपयुक्त आहेत. जेवढी त्यावेळी होती. बुद्धाच्या पूर्वी व्यक्तीचे आचरण कसे असावे या संबंधी समाजात अराजकताच होती. ब्राह्मणी धर्माचे आचरण सर्वांसाठी होते. परंतु स्वतः ब्राह्मणांसाठी कोणतेही आचरणात्मक नियम नव्हते.^(१) बुद्ध आणि बुद्ध धर्माने मानवीय असमानतेच्या ब्राह्मण्यवादी किल्यावर जवरदस्त हल्ला चढविला होता. भारतातील वर्ण व्यवस्था अस्तीत्वात नसती तर कोणताही विदेशी सहज भारत पदाक्रांत करू शकला नसता. भारताचे भूतपूर्व प्रधानमंत्री पंडित जवाहरलाल नेहरु आणि बाबासाहेब डॉ. वी. आर. आंबेडकर या विद्वानांनी एक सत्य घटना सांगितली की, जर भारतातील सर्व वर्णांना तलवार हाती घेण्याचे स्वातंत्र्य असते तर हा देश कधीच गुलाम झाला नसता. ^(२)

गौतम बुद्ध हे भारतातील पहिले मोठे धर्मसुधारक आहेत. त्यांच्या पूर्वी, समकालात व नंतर ही येथील समाज जीवनावर धर्माचा मोठा पगडा होता. धर्म व धर्मातांड हेच राज्य करीत होते. म्हणजे राजसत्तेवर धर्मसत्तेचा पुरोहितांच्याद्वारे पगडा असे. ^(३) इ. स. पूर्व सहावे शतक हे धर्मिक विचारमंथनाच्या दृष्टिकोनातून भारतात नवे, तर जगाच्या इतिहासातही महत्त्वाचे आहे. कारण याच शतकात कनफ्युशियस व मेन्शियस, भारतात महावीर वर्धमान व गौतम बुद्ध हे धर्मवेत्ते यांनी नवा धर्मविषयक किंवा सामाजिक न्यायविषयक विचार मांडला. उत्तर वैदिक काळात धर्माचे प्राबल्य इतके वाढले होते की, राज्यकर्त्यांना राज्यकारभार करणेही अवघड जाऊ लागले. कदाचित यासाठीच राजपुत्रांना धर्माविरुद्ध बंड पुकारणे भाग पडले असावे. बौद्ध धर्म प्रचार पावतांना दलणवळण व साक्षरता कमीच होती. सर्वांसामान्य लोकांनी बुद्धाचे तेज, ओज, कीर्ती पाहून ऐकूण बौद्ध धर्म स्विकारला. बुद्धाच्या मरणोत्तर देखील त्यांची कीर्तीप्रभा शिल्लक राहिली व धर्माच्या परिषदा भरून बुद्धकार्य व संदेश पुढे वाढत राहिला.^(४) या कार्याचे सर्वोच्च शिखर म्हणजे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी घेतलेली बौद्ध धर्माची दीक्षा होय.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी १४ ऑक्टोबर १९५६ रोजी नागपूर येथे प्रथम स्वतः बौद्ध धर्माची दीक्षा दिली. लाखो लोकांनी एकत्र येऊन केलेले सामुदाईक धर्मातर ही आधुनिक काळातील जागतिक इतिहासात घडलेली पहिली मोठी घटना असावी. हिंदू धर्मात राहून अस्पृष्ट्यता नष्ट करू शकू, हिंदू धर्माच्या चौकटीत राहून सुधारणा करू शकू, हिंदू धर्मातील अंतर्गत विषमता संपेल, मानवतावादी दृष्टीकोन रुजेल या वरील बाबासाहेबांचा विश्वास पूर्णपणे नाहीसा झालेला होता. जाती संस्थेचे उच्चाटन हा बाबासाहेबांच्या जीवनेयेद्याचा अविभाज्य भाग होता. यासाठी धर्मातराचा मार्ग त्यांना स्वीकारावा लागला. धर्मातरानंतर डॉ. बाबासाहेब बौद्ध अनुयायांचे प्रमुख व दलितांचे राजकीय नेते अशा दोन भूमिका वटवित होते. दुर्दैवाने ०६ डिसेंबर १९५६ रोजी त्यांचे परिनिर्णयांग झाले. बाबासाहेबांना अजून कांही वर्ष लाभले असते; तर बौद्ध धर्माची व्याप्ती निश्चितच कितीतरी पटीने वाढली असती. आजच्या भारताच्या जडण घडणीत अमुलाग्र बदल झाला असता.

'दि इक्हेस देंट मूव्हड द होल वल्ड' नामक ग्रंथात जगभरातील शंभर अविस्मरणीय घटनांचा उल्लेख केला आहे. त्यात भारतातील फक्त दोनच घटनांचा उल्लेख आहे. त्यातील एक महात्मा गांधीचा सत्याग्रह आणि दुसरी आहे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी १४ ऑक्टोबर १९५६ साली विजया दशमीला नागपूरच्या दीक्षाभूमिवर केलेले धर्मचक्र प्रवर्तन, धर्मदीक्षाग्रहण. तथागत बुद्धाने सारानाथ येथे फक्त पाचजणांना धर्मदीक्षा दिली होती. अडीच हजार वर्षांनंतर बोधीसत्त्व बाबासाहेब आंबेडकरांनी नागनगरीत पाच लक्ष अनूयायांना धर्मदीक्षा दिली. ऐतिहासिकदृष्ट्या ही घटना समस्त जगाला हदरवून सोडणारी होती. बाबासाहेबांनी त्यावेळी नरकमुक्ती बरोबरच जीवनमुक्तीचा अनुपम आनंद अनुभवीत अनात्मवादी असूनही पुर्जन्माचा सुखसोहळा उपभोगिला होता. डॉ. बाबासाहेबांनी बौद्ध धर्म स्वीकारला तो अंधेते निश्चित विवरण दिला आहे. इतिहासाचे मार्गदर्शन घेत घेत स्वीकारला आणि तो स्वीकारण्यापूर्वी जवळजवळ आसिधारा व्रत त्यांना अनुभवावे लागले. हिंदू धर्मात होत असलेल्या अन्यायामुळे मनाला आलेली चीड, शांततेसाठी बुद्धीला आढळून आलेल्या हिंदू समाजातील वैफल्य सांगतेसाठी ते बुद्ध धर्माला शरण गेले.^(५) बाबासाहेबांनी दीक्षा घेताच त्यांच्यावर स्तुतीसुमनांचा वर्षांव झाला. अनेक राष्ट्रप्रमुखांनी त्यांचे अभिनंदन व स्वागत केले. महापंडित राहुल संस्कृत्यान्यन म्हणाले, "बाबासाहेबांनी बौद्धधर्माची दीक्षा घेऊन असा प्रचंड धर्मस्तंभ भारत भूमित उभारला आहे की ज्याला आता कुणीही हालवू शकणार नाही." ^(६)

माणुसकीसाठी धर्मातर

धर्मातराच्या पाश्वंभूमिवर डॉ. बाबासाहेब म्हणतात, "माणुस धर्माकरिता नाही. धर्म माणसाकरिता आहे. मी धर्मातर करणार हे निश्चित आहे. माझे धर्मातर ऐहिक लाभाकरिता नाही. माझ्या धर्मातराच्या मुळाशी आध्यात्मिक भावनेशिवाय दुसरी भावना नाही. तुम्हाला मात्र आध्यात्मिक तसेच ऐहिक लाभा करिता देखिल धर्मातराची आवश्यकता आहे." बाबासाहेब पुढे असेही म्हणतात,

"ज्या धर्मात माणसाशी माणुसकीने वागण्याची मनाई आहे. ज्या धर्मात माणसाची माणुसकी ओळखणे अधर्म मानला जातो. तो धर्म नसून रोग आहे. ज्या धर्मात अमंगल पश्चिमांचा स्पर्श चालतो, पण माणसांचा स्पर्श चालत नाही. तो धर्म नसून वेडगळपणा आहे, जो धर्म एका वर्गाने विद्या शिकू नये, धनसंचय करू नये, शस्त्रधारण करू नये असे सांगतो, तो धर्म नसून माणसाच्या जीवनाचे विंडबन आहे. जो धर्म अशिक्षितांना अशिक्षित रहा. निर्धनांना निर्धन रहा. अशी शिकवण देतो तो धर्म नसून ती शिक्षा आहे."^(७)

बाबासाहेबांचे धर्मातर म्हणजे काय?

श्रृती - स्मृती - पुराणोक्त असा वैदिक / हिंदू धर्म तयार झाला. ही परंपरा वेदानुकूल ठरते. ही परंपरा टाकून, श्रृती - स्मृती - पुराणोक्त यांचे प्रामाण्य सोडून, वेद प्रतिकूल व स्वतंत्र जो बौद्ध धर्म तो बाबासाहेबांनी स्वीकारला, त्यार्थां बाबासाहेबांचे धर्मातर सारथ आहे व त्याचा अर्थ जाणला पाहिजे. जे नव्याने बौद्ध झाले त्यांनी तर अधिकाधिक जाणला पाहिजे. कारण पूर्वरुद्धी व लोकाचार सोडले तरी ते सार्वजनिकपणे लोकमान्य असल्यामुळे घरीदारी पुढा सर्वशक्तिमान होतात. धर्मचक्र फिरते ठेवावे लागते. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्यापूर्वी मर्हिंशिंदे यांनी एकाअर्थी हे चक्र फिरते ठेवले होते.^(८) डॉ. पिताम्बर दास असे म्हतात, डॉ. अंबेडकर ने न्याय को एक ऐसे मानदण्ड के रूप में ग्रहण किया जिससे किसी धर्म का मूल्यांकन किया जा सके। उन्होंने उस धर्म को पसंद किया, जो मानव व्यक्तित्व एवं मानव समाज के मौलिक मूल्यों को सम्पूर्णतः इस लौकिक जगत् में प्रेक्षेपितं करता है, जो मनुष्य की बौद्धिक शक्तियां के विकास में उसकी सहायता करता है, जो अपने अनुयायियों को शान्ति तथा युद्धकाल दोनों में एकता के सूत्र में बनाये रखता है, और उनकी अन्तिम विजय की कामना करता है। किसी सच्चे धर्म की आवश्यकता एवं धारणा, जिसे डॉ. अंबेडकर ने स्वयं विश्लेषित किया है।^(९) चातुर्वर्ण्य आणि जातीयवादावर आधारलेली भारतीय समाजव्यवस्थेतील विषमता अमानवीय स्वरूपात आहे. नीच समजत्या गेलेल्या वर्ण व जातीच्या बहुसंख्य लोकांना माणूस म्हणून जगण्याचे सर्वच नैसर्गिक अधिकार नाकाराले गेले होते आणि हे प्रदिव्य काळ चालत रहिले. या विषमते विरुद्ध डॉ. बाबासाहेबांचा क्रांतिकारी लढा होते.^(१०) या सर्व पाश्वंभूमीवर डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे धर्मातर हे मन्वंतर होते. ही एक संस्कृतिक घटना होती. ते राष्ट्रात नव्हते किंवा हिंदू धर्माच्या कुंपणातील उडी नव्हती. तर ते पुनरुज्जीवनवादी शक्तीचे शिरकाण होते.

धर्मातर आणि राष्ट्रीय एकात्मता

संविधानाच्या उद्देशिकेत व्यक्तीची प्रतिष्ठा व राष्ट्राची एकता व एकात्मता यांचे आश्वासन देणारी वंधुता प्रवर्धित करण्याचा संकल्प करण्यात आला आहे. या दृष्टीने सारासार विचार केला तर डॉ. अंबेडकरांचे धर्मचक्र प्रवर्तन हे संविधानानंतर संविधानातील उद्दिष्टांना प्राणभूत करण्यासाठी राष्ट्रीय एकात्मतेच्या दृष्टीने टाकलेले पुढचे पाऊल होते, हे स्पष्ट आहे.^(११) बाबासाहेबांचा बौद्ध धर्मांकडे पाहण्याचा दृष्टीकोन अत्यंत समतावादी आणि विज्ञानिष्ठ होता. "सारा भारत मी बौद्धमय करीन."या डॉ. बाबासाहेबांच्या घोषणेचा अर्थ हाच होता की, सर्वं भारतात मी सामाजिक समतेचे तत्वज्ञान रूजविण्याचा प्रयत्न करीन. याच अर्थानी बाबासाहेबांनी बौद्ध धर्मांचा जो स्वीकार केला त्याला सामाजिक आणि संस्कृतिक आशय होता.

दलितांच्या आर्थिक प्रश्नांची बाबासाहेबांना जागिव होती. मानसिक गुलामगिरीतून मुक्त करण्यासाठी त्यांनी बौद्ध धर्मांचा पर्याय दिला.^(१२) डॉ. बाबासाहेबांच्या धम्म प्रवर्तनासंदर्भाने झालेले भारतातील सकारात्मक बदल सारांश रूपाने असे सांगता येतील की,

- बौद्ध अनुयायांमध्ये स्वाभिमान व सामाजिक प्रतिष्ठा निर्माण झाली.
- धम्म प्रवर्तनानंतर बौद्ध अनुयायांमध्ये आत्मभान निर्माण होऊ लागले.
- बौद्ध दर्शनाने एक नैतिक व्यवस्था प्रस्थापित केली.
- बौद्ध धर्माने मनुष्य सदाचारी कसा होईल याचा मार्ग दार्शविला. समाजातील माणसे ही चांगली माणसे करण्याच्या कार्यात धर्मच उपयोगी पडतो. हे बाबासाहेबांनी दाखवून दिले.
- लाखो अनुयायांनी बौद्ध धर्म स्विकारल्याने संस्कृतिक मूल्यांमध्ये अमुलाग्र बदल झाले.

यावरुन डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी धम्म प्रवर्तनाने अनुयायांना आत्मभान दिले, सामाजिक एकता दिली, धर्मातरानंतर बौद्ध जात किंवा धर्म सांगणे ही स्वाभिमानाची देणगी दिली. बाबासाहेबांनी भारतीय भूमितील स्वातंत्र्यवादी, समतावादी, बंधूतावादी धर्म स्विकारून प्रखर राष्ट्रवादाची प्रचिती दिली.

संदर्भ :

१. सुरेन्द्र अज्ञात, बुद्धधम्म, बुद्धवाद और आंबेडकर, सम्यक प्रकाशन, नई दिल्ली, २०१०, पृ. १११.
२. डॉ. धर्मकिर्ती, जाति विध्वंसक भगवान बौद्ध, सम्यक प्रकाशन, नई दिल्ली, २००५, पृ. १३
३. रा. ना. चक्कान, (संपा. रमेश चक्कान) गौतम बौद्ध व त्यांचे बौद्ध दर्शन, अक्षर श्रधांजली, पुणे, २०११, पृ. २४
४. कित्ता पृ. ६४
५. चंद्रशेखर ओके, (मु. संपा.), युगपुरुषाच्या आठवणी, लोकराज्य, माहिती व जनसंपर्क महासंचानालय, महाराष्ट्र शासन, मुंबई, एप्रिल २०१५, पृ. १६
६. प्रा. भाऊ लोखंडे, लोकमत, जयभीम विशेषांक, लोकमत भवन, जवाहरलाल नेहरू मार्ग, नागपूर, ०२ ऑक्टो. २००६, पृ. ६५
७. प्रा. भाऊ लोखंडे, आंबेडकरी क्रांतीचे सिहावलोकन, लोकराज्य, धर्मचक्र प्रवर्तन, सुवर्ण महोत्सव विशेषांक, माहीती व जनसंपर्क महासंचलनालय महाराष्ट्र शासन, ऑक्टो. २००६ पृ. १०-११
८. रा. ना. चक्कान, (संपा. रमेश चक्कान) गौतम बौद्ध व त्यांचे बौद्ध दर्शन, अक्षर श्रधांजली, पुणे, २०११, पृ. ७४
९. डॉ. पिताम्बर दास, डॉ. भीमरव अंबेडकर का भानवाद, कला प्रकाशन, वाराणसी, २००९, पृ. १३३
१०. वामन निवाळकर, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचा बुद्धधम्म, लोकराज्य, धर्मचक्र प्रवर्तन, सुवर्ण महोत्सव विशेषांक, माहीती व जनसंपर्क महासंचलनालय महाराष्ट्र शासन, ऑक्टो. २००६ पृ. १०५
११. न्या. चंद्रशेखर धर्मांधिकारी, डॉ. आंबेडकरांचे धर्मातर आणि राष्ट्रीय एकात्मता, लोकराज्य, धर्मचक्र प्रवर्तन, सुवर्ण महोत्सव विशेषांक, माहीती व जनसंपर्क महासंचलनालय महाराष्ट्र शासन, ऑक्टो. २००६ पृ. २०
१२. अर्जुन डांगळे, दलित विद्रोह, लोकवाद्यमय ग्रह, मुंबई, २००७, पृ. ६-७ आणि ३४

